

Sladké hlouposti

Milan Chladil

Už všechny lampy v parku svítí,
marná sláva, za chvilenku
půjdeme spát.
Tak aspoň ještě do devíti,
aspoň těch pár minut venku
můžeme stát.

Než z náručí nás vyprostí ta
noc, co klíčem brány parku odmyká,
tak šeptej mi ty hlouposti a
říkej, co se vždycky jen tak říká.

Šeptej dál sladká slova, která zdají se být
zbytečná a bláhová, a srdce mé, tak jako včera,
do zítřka si jejich vůni uschová.

Už všechny lampy v parku svítí, hlavy smutně k zemi věší, půjde
me spát.

Pět minut zbývá do desíti, dobrou noc už měli jsme si dávno dát
.

Však nedělej si starosti, ať na věži i jedenáctá odtiká,
a šeptej mi ty hlouposti a říkej, co se vždycky jen tak říká.

Však nedělej si starosti, ať na věži i jedenáctá odtiká, a
šeptej mi ty hlouposti a říkej,
co se vždycky jen tak říká.

A šeptej mi ty hlouposti a říkej, co se vždycky jen tak říká...